

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant quelen der liefden. Dat LV. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

enen den ghenoechlijcsten hof daer hem ont-
moete den soetsten reuck van een de getemper-
ste locht / ende wonderlijck hem verheuchden
inde aengename groenicheyt van verscheyde
blommen / ende daer by aengelocht werdt met
een versoetende accodyt van een dat soetste ge-
lypdt / ende daer toe noch vermaect wert met
den soetsten smaeck vande beste vrychte: ende
dese ghenoechte sal ick u loonen / ende ooc den
genen die dat liedeken dicwils gebuyt in den
enghen wegh die tot het leuen leydt.

Vant quelen der liefden.

DAT LV. CAPITTEL.

VWeynich tijts na dese dinghen alse nu te
seuenste reyse sieck te bedde lagh / ende op
enen nacht haer met Godt alleen becommet-
de / soo heeft hy hem tot haer met de me weer-
dichste soericheyt buyghende gheseyt: condicht
my mijn vryendinne / dat ghy om mijnder lief-
de queelt. Waer op sy: Ende hoe soude ick on-
weerdige dat deruen bestaen / te weren / dat ick
om uwe liefde quele? De Heere heeft gheant-
woort: Alle die sgnen wille my van selfs offert
om eenighe swaricheydt om mijnen wille te
berdyghen / die magh waerachtelijck hem
beroemen / ende beroemende vercondigen dat
hy om mijnder liefde queelt: als hy inde swa-
richheit verduldich is / en dat om mijnen wille
bolhert. Ende sy daer op: ende wat sey dese mij-
nen alderlieffsten / cont ghy dooz sulcken ver-
condinge gewinnen? De Heere antwoorde:
sulcken vercondinghe is het verheughen van
mijn Godtheyt / de eere van mijn menscheydt /
de

VWie dat
queelt
om de
liefde
Godts.

Lucz 4.
vers. 18.Esaiz 61.
vers. 1.Vraerom
dat Godt
niet en
vvilt dat
vvv vverē
onse toe-
comende
svvariche-
den.

de genoeghlyckheyt mynder oogen ende eenen
lof vooz mijn oozen. Ende de Heere heeft daer
noch by geboeght sulcken bode wiens woordt
dat hy voert die sal ouerbloedige vertroostingē
daer vooz ontfanghen / daer-en-bouen de sal-
uinge mynder liefden die wozt so crachtelijckē
beweecht dat se my geweldelijck doet genesen
sulcke die ghebroken zijn van herten, dat is: die
gratie begeertē: om te preken voor de gevangēn,
dat is: de sondaers / vergiffenisse: den beslorenen
openingē, dat is: de sielen int vagebier berlos-
singē. Daer na heeftse gesept tot den Heere / sul-
dy Vader der vermherticheden ten lesten na de
seuenste cranckheyt v geweedigen my te gon-
nen mijn eerste gesontheyt: De Heere heeft ge-
antwoordt: hadde ic inde eerste cranckheyt v te
kennen gegeuen dat ghy seuen repsen te bedde
sout moeten liggen hebben / mogelijc sout ghy
dooz menschelijcke cranckheyt verbaest zijnde
tot clepnoedicheyt gevallen hebben. Dierge-
lycken nu waert dat ick beloofde / dat dit de
leste repse soude zijn dat ghy sout cranc wordē:
sekerlijcs ghy sout met hope hinckeren na het
eynde / ende daer dooz soudē v verdiensten ver-
mindert worden / so dan de Vaderlijcke vooz-
sinnicheyt van mijn ongeschapē wijsheyt / die
bestiert voozderlijck dat het v liepde onbekent
blijue / op dat ghy sout gedwongen zijn altydt
met heel v herte na my te haken / ende alle uwe
svvaricheden so van buyten als van binnē my
ghetrouwelijcken te bevelen / die v aenstē met
sulcken soeten getrouwicheyt / en vooz v sozch-
fuldich ben / dat ic niet toe en late dat ghy ver-
der beswaert en sult worden / dan ghy wel en
sult connen verdraghen / daer ick wel kenne de
teerlicheyt van v delicate lijtsaemheyt. Het twele
ghy

ghy claerlijcken cont ouerleggen daer aen dat ghy meerder ſwackicheyt zift gewaer gelwordē na de eerſte crancheyt/dan ghy nu gheboelt in deſe ſeuenſte/hoe wel dat de menſchelijke reſden dat onmogelyck oorzdeelt/ nochtans vermogh dat mijn Goddelijcke almogentheyt.

Hoe dat het haer al eens was te leuen oft te ſteruen.

DAT LVI. CAPITTEL.

Op eenen nacht alſſe den Heere veel ſeeſts bewezen hadde/ onder andere heeftſe hem gebraeght waer door dat het quam dat hoe wel ſy nu langen tyt ſiet gheweest was/ nochtans geenskins en ſochte/ te weten/ oft haer ſiechte niet der doot oft het leuen eynden ſoude/maer dat het haer alleens was te leuen en te ſteruen. De Heere antwoerden: Als den Bruydegom de bruydt leynt aendē rooſelaer/ om datſe daer ſoude rooſen plucken / om hem eenen rooſen hoet te makē/ ſo heeft de bruyt ſulckē genoegheite inden ſoeten cout banden Bruydegom datſe noyt en braeght wat rooſen dat den Bruydegom plucken wil / maer alſſe aendē rooſelaer comen ſoo neemt de bruyt alſulcken rooſen als den Bruydegom haer pluct/ en die ſonder ander onderscheyt ſtelſe aen den crans. Niet anders aen een geloouige ſiele (wiens opperſte ghenoechte is mijnen wille / inden welcken ſy haer vermaken heeft als in eenen roſier) iſt al euen aengenaem/ oft ic ſe geſont make oft doen eynden het tegentwoordigh leuen / ouermidts datſe door volcomen betrouwen haer bebreelt aen mijn Daderlijcke boozſinnicheydt.

Met een fraey ghe lijckenis leert God hoe dat een geloouige ſiele haer heel beveelt dē wille Godts.

Hoe